

NØVN

Tollaksmessu-dagur 1913

Tollaksmessudagur 1913 var, sum kunnugt, ein dapur dagur í føroyskari útróðrarsøgu.

Ta ferðina var eisini ein bátur úr Rituvík á útróðri.

Smidligt er farið, ið fram eftir stevnir, seks mans til ára úr støðni avstað, náttin er vøkur, tó hvør maður kennir løtan má brúkast, brátt skifta kann lag.

Á Tollaksmessu nú nær móti jólum, hoyrdist frá bátinum sálmakent lag, stjørnurnar bjartar og stilli í sjónum, dýrdin var føgur, teir sannaðu tað.

Komnir á miðið teir fóru til verka, línurnar settu so skjótt eftir hógv; aftaná løgdu teir nakað til merkis, fjart har í havsbrúnni sorti upp dró.

Skjótt hann seg breiddi og so kom eitt vindblak, var best í stundini heim seta kós? Veðrið skjótt øtlar – teir línuna draga kraftmiklar hendur nú rívast til blóðs.

Skjótt bar hann at, tann, ið har var á odda, ein, sum var við hesum, taldi mær frá blaðungur tá, tó enn greinliga minnst bragdið, bátsfelagan fremja hann sá.

Línan úr havi ei drigin, men rivin, flotini ikki teir bjargaðu tá, í borðinum búgfult av onglum stóðu, teymar hann sleit, tá ið hart leikti á.

Royndu teir har sína ítastu megi, alsamt at oysa tað kravdi sín mann, hildið var á – kámt sást lýsa fyri degi, fámælt var orðað og sjórok um stavn.

Veiðan er bjargað, og uttan av havi aftur mót landi leiðin nú lá, ilskan í sjónum og brotið frá bárum, undir teir spurdust í aftur tá.

Ódnin var mikil, ei mundi avhæsa; tá sást eitt óløg', ið alt kundi knasa, reisa seg upp sum ein hóttandi múrur endin er komin, hvør maður nú stúrir.

Á teimum øllum nógv mundi standa, skuldu teir ongantið vinna til landa? Men tá ið skaðasjógvur skal bróta, tann elsti í bátinum royndi sær fóta.

Upp brá sín arm, hin almáttuga nevndi – nakað var hent, hvør ein á sær nú kendi. – Brotið hitt mikla, ið alt kundi knasa, slætnaði niður uttan at hvæsa.

Seinni, tá ið teir nærkaðust støðni, fólkið alt samlað var niðri á lónni, loftaðu bátinum alt sum í einum garður av monnum á sjóbardum steinum.

Maður, sum slika lívsroynd kann gera, av henni støðugt merktur man vera; striðið og bjarging mót hóttandi bárum lýsir sum viti á aldrandi árum.

Nancy Vesturbú
Rit og yrkingar, 1987

Bireta Hansen – ein heilsan á 70 ára degnum

Í morgin, 21.desember, fyllir Bireta Hansen í Havn sjeyti ár.

Hon er fødd í Vági sum miðlingasystir av fimm systkjum.

Hon er dóttir Alfridu og Palla í Tøðuni.

So skjótt sum hon slapp úr skúlanum, arbeiddi hon í fiski og sum arbeiðisgenta í fleiri húsum í Vági. Blaðung fór hon til Íslands at vinna m.a. í Bildudali. Síðan fór hon í Føroyingahavnina, har hon arbeiddi á Velferdshúsinum eitt summar fyrst í 1960 un-um.

Ikki fyrr enn hon byrjaði á telefonstøðini í Vági, kann man siga, at hon kom á røttu hillina. Tí har var brúk fyri talugávum.

Eftir nøkur ár í heim-bygdini, søkti hon til Havnar og fekk starv á

telefonverkinum. Tá var telefonin ikki automatiserað, so telefon-damurnar sótu við vekslaran og knýttu samband við fólk runt um í landinum. Har sat hon so og tosaði í telefon í útvið ein mansaldur.

Kanska vildi hon hava aðrar avbjóðingar. Tí tá ið Statoil í 1980 unum søkti eftir fólki at taka sær av kunda-røktini, fór hon at starvast hjá teimum. Har hevur hon so sitið, til hon í fyrrárið bleiv pensionerað.

Hon kann sanniliga lita aftur á eitt virkið arbeiðslív, har hennara partur ikki hevur ligið eftir. Arbeiðssom

og álitandi. Mong eru tey vikuskiftir, ið hon mátti fara til arbeiðis, meðan onnur høvdu frí.

Í fyrru giftu fekk hon tveir synir, Óla Hans og Jógvan Páll, sum báðir eru komnir væl undan. Seinri giftist hon við Ernst Hansen úr Nólsoy. Tey finga nøkur góð ár saman í heiminum í Tjarnarlág.

Fyri ommubørnini er tú heilt vist verðins besta omma! Altíð fús at

baka pannukakur ella skipa fyri einum "hot wings" og kips-party.

Hjá okkum og allari familjuni hevur tú verið mitt-punktið í Havn.

Eisini tá ið ikki var so vítt til veggja. Men har sum

hjartarúm er, er eisin húsa-rúm! Tað hava okur øll, børn okkara og vinfólk teirra sannað. Mangar eru tær ólavsøkurnar, tá fólk svav í hvørjum króki.

Góða Bireta, systir! Okur ynskja tær hjartaliga til lukku! Og takka tær fyri mangar góðar løtur, sum okur hava havt saman!

Vónandi fært tú ein hugnaligan føðingardag.

Harrans signing í komandi árum.

Systkini í Vági

Tøkk

Av Tjaldrafløtti senda vit eina hjartans tøkk fyri hjálpssemi og sýnda samkensku, tá ið okkara elskaði maður, pápi, abbi og verfaðir

Sámal Christiansen
vanliga nevndur Sámal hjá Barbu

andaðist og varð jarðaður.

Takk til tykkum øll, ið vóru um hann, tá hann og vit høvdu hjálp fyri neyðini. Takk til tykkum øll, sum trúføst vitjaðu hann og vísti honum ans. Takk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara síðsta hvíldarstað, og sum fyltu kirkjuna við góðum orðum og vøkrum sangi. Og takk til Klaksvíkar Hornorkestur, sum, saman við kirkjuliðnum, gjørði lètuna tignarliga. Vit vilja eisini takka fyri peningagávnar, ið vóru latnar Klaksvíkar Hornorkestri og Parkinsonfelagnum.

Við ynskjum um eini gleðilig jól og eitt av Harranum signað nýggjár.

Vínarliga
Elinborg, Barbara, Jóhanna og Janus við familjum

Tøkk

Vit takka fyri sýnda samkenslu, tá okkara kæri

Vilhelm Andreassen
við Sjógv, Strendur

andaðist og varð jarðaður.

Takk til starvsfólkið á L.S. og á Suðuroyar Sjúkrahúsi fyri tað tit vóru fyri hann. Takk til prest, kirkjutænara og sangarar, takk fyri blómur, kransar og gávur til Kirkjuhúsið á Strondum. Takk til tykkum, sum hjálptu til í ervinum og takk til tykkum, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Fyri tey avvarðandi
Selma v/ fam.
Eydna og Regin v/ fam.